

РЕШЕНИЕ

№1932

София, 15.02.2017

ВИНЕТОНА НАРЧДА

Върховният административен съд на Република България - Омк
от деление, в съдебно заседание на седемнадесет и януари състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СВИЛЕ НАПРОДАНОВ

ЧЕЛНИК: ВАСИЛКА ЦАЛАНОВА

МАРИЯ РАДЕВА

при секретар:
на прокуратура:Галина Узунова
Тодор Меджанови съучастник:
изслушал
докладван от:от съдията: МАРИЯ РАДЕВА
по адм. дело № 1313/2016.

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от
Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 160, ал. 6 от
Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по касационна жалба на Директора на Дирекция "ОДОП" - П.
при ЦУ на НАП срещу Решение № 1658 от 07.09.2016 г., постановено по
адм. дело № 569/2016 г. на Административен съд - Пловдив, с което е
отменен ревизионен акт № Р-16002615000611-091-001/09.11.2015г. на
органи по приходите при ТД на НАП П. относно отказаното на [фирма]
право на приспадане на данъчен кредит в размер 25 220,94 лева и

начислените лихви за забава в размер б 367,61 лева. Оплакванията на касатора са за неправилност на решението поради противоречие с материалния закон и неправилно тълкуване на събраните доказателства. Отрича фактическите установявания и правните изводи на съда при изследване на предпоставките за правото на приспадане на данъчен кредит. Иска отмяна на първоинстанционното решение и отхвърляне на оспорването срещу РА. Претендира деловодни разноски за двете съдебни инстанции и прилагане на разпоредбата на чл. 161, ал. 3 ДОПК. Ответникът по касация [фирма] оспорва жалбата в писмен отговор и моли за присъждане на разноски.

Прокурорът от Върховна административна прокуратура дава мотивирано заключение за основателност на касационната жалба.

Върховният административен съд, тричленен състав на осмо отделение, след като прецени валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон в изпълнение на изискването на чл. 218 от АПК, както и наведените в жалбата касационни основания, за да се произнесе, взе предвид следното:

Касационната жалба е депозирана от активнопроцесуално легитимирано лице, при наличие на правен интерес и в рамките на законоустановения 14-дневен преклузивен срок, поради което е допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Предмет на производството пред Административен съд - Пловдив е обосноваността и законосъобразността на Ревизионен акт /РА/ № Р-16002615000611-091-001/09.11.2015г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП - П., потвърден с Решение № 43/22.01.2016 г. на Директора на Дирекция "ОДОП" - [населено място] при ЦУ на НАП, с който на [фирма] са определени данъчни задължения по ЗДДС за в общ размер от 25 220,94 лв по 21 бр. фактури издадени през периода от 01.06.2012 г. до

31.08.2012г. от [фирма]. С предмет на доставките строителни материали. За да обоснове преценката си за незаконосъобразност на РА, първоинстанционният съд е взел предвид следното от фактическа и правна страна:

Релевантните за разрешаването на административноправния въпрос факти и обстоятелства са установени от материално компетентни органи на приходната администрация в хода на ревизия осъществена по реда на чл. 112 и сл. от ДОПК. Ревизията е завършила с издаването на оспорения РА, който е постановен в изискваната от закона форма съобразно разпоредбата на чл. 120, ал. 1 от ДОПК. Не са констатирани нарушения на процесуалните правила при осъществяване на действията от страна на приходната администрация.

От друга страна, съвкупният анализ на представените по делото писмени документи, включително и констатациите на вещото лице, съдържащи се в приетото по делото заключение, сочат, че документи съдържат напълно идентични данни по отношение физическата наличност на стоките, начина на плащане на дължимите суми по доставките, транспортирането на стоките и предаването им в разпореждане на ответника, воден от което първоинстанционният съд прави извод за реалност на извършените от страна на [фирма] доставки.

Настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно. При постановяването му са формирани кореспондиращи със събраните доказателства и правилата за разпределение на доказателствената тежест обосновани фактически изводи, въз основа на които са изведени материално законосъобразни правни доводи.

Процесните стоки физически съществуват като материални вещи и по този въпрос не е формиран спор. Твърдение за обратното не е заявено

и не е поддържано от административния орган. Във връзка с това вещото лице по назначената съдебно – счетоводна експертиза е констатирало, че стоките закупени по процесните фактури са обект на последващи продажби от страна на ответника по касация. По делото е приложена и справка за последващите продажби. Изводите на приходна администрация в противната насока не са подкрепени с доказателства – не е извършен анализ на последващата реализация на процесните стоки чрез проследяване на стоковия поток, каквато възможност очевидно дава заведената от ревизираното лице счетоводството, което както е установено от вещото лице е редовно заведено. Констатираните от органите по приходите плащания в брой общо в размер на 21 092,54 лв. и по банков път в размер на 130233,06 лв., при покупна стойност на разглежданите доставки – 151325,59 лв. (от които данъчна основа 126 104.65 лв. и ДДС в размер на 25 220,94 лв.), е в подкрепа на заключението на вещото лица за последващата реализация на спорните количества стоки.

От друга страна, на ревизираното дружество е било предоставено правото на разпореждане с процесните стоки. В тази насока са представени съответните двустранно подписани приемо-предавателни протоколи, кантарни и експедиционни бележки за предаване на стоките от страна на доставчика и приемането им от ответника по касация. Фактурите са придружени с транспортни документи. Съставени са товарителници и пътни листове за осъществения превоз на стоките. Представени са и ЧМР. Издадени са редовни, съобразно изискванията на Закона за счетоводството и ЗДДС фактури. Данъчната основа и дължимия косвен данък са разплатени между съконтрагентите.

Неоснователни са аргументите на касатора за неустановеност на реалното извършване на доставките по издадените от [фирма].

Съобразно заключението на вещото лице по проведената ССЧЕ те са осчетоводени в съответствие с изискванията на счетоводните стандарти. За тях е налице съпоставимост между получените от [фирма] количества стоки и съществуващите към процесните периоди стоки при доставчика, като за транспортирането им са представени международни товарителници, съдържащи данни за превозвача, мястото на натоварване и мястото на разтоварване - [населено място] и Х.. В тази връзка първоинстанционният съд подробно е анализирал относимите доказателства в тяхната съвкупност, в резултат на което е достигнал до обоснования извод, че РА е незаконосъобразен, решаващият състав е постановил решение, което не страда от релевираните касационни пороци и като правилно следва да се остави в сила.

При този изход на спора, разноски за касационното производство се дължат на ответника за осъщественото процесуално представителство в размер на 500 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Върховният административен съд, състав на осмо отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1658 от 07.09.2016 г., постановено по адм. дело № 569/2016 г. на Административен съд – Пловдив

ОСЪЖДА Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - П. при ЦУ на НАП да заплати разноски на [фирма] с ЕИК[ЕИК] за касационната инстанция, в размер на 500 (петстотин) лева.

Решението не подлежи на обжалване